

יוסף חסדי ורחל

1579

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעגל")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום ז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מרחשון התשע"ז

בת שלום

שבת כו' תשרי ה-תשפ"ו
פרשה: **בראשית**
הפטרה: **כה אמר האל**
שבת מברכין
ראש חודש חשוון ביוםרביעי
וחמישי, המולד ביום רביעי
בשעה: 054: 1 - 8 חלקים

הדלקת נרות - 17:44
צאת השבת - 18:36
ר"ת: 19:14

הדלקת נרות בשבת הבאה **17:36**

נח	ראשית
עמוד השחר: 5:33	5:33
זמן טלית: 5:40	5:40
זריחה: 6:46	6:46
חצות: 12:25	12:25
מנחה גדולה: 12:54	12:54
שקיעה: 18:05	18:05

for for son

"אור החכמה"

"בראשית" רומז ל"ראשית"
חכמה, כפי שנאמר:
"ראשית חכמה יראת ה'".
האור והחיות מהחכמה
המאירה בשבת בראשית,
נמשכים על כללות השנה,
מפני שכל ימות השנה
מקבלים את חיותם
משבת בראשית.

העלון לרפואת
מנשה בן דוד וברוריה
מרת אחוה יצנה בת רחל
ולע"נ תמי' מ' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... 052-5079555

"מלחמה על השטחים והר הבית"

"ויהי בהיותם בשדה, ויקם קין על הבל אחיו ויהרגהו", אין שדה אלא בית המקדש (מדרש). מלחמת העולם הראשונה, בעולם דל ומועט באנשים, הוא בין שני עמים קרובים ביותר – אחים. קין והבל זהו סכסוך המשמש מודל ודגם לעילת מלחמה בעולם. על מה היתה המלחמה בין קין והבל? "אמרו בואו ונחלק את העולם. אחד נטל את הקרקעות ואחד נטל את הממלטין. זה אומר הארץ אשר אתה עומד עליה היא שלי, וזה אומר מה שאתה לובש הוא שלי. זה אומר חלוצי את הבגד, וזה אומר פרח לך באויר. מתוך כך, ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו. פירוש אחר: זה אומר בתחומי בית המקדש יבנה, וזה אומר בתחומי, שנאמר: "ויהי בהיותם בשדה" – ואין שדה אלא בית המקדש, שנאמר "ציון שדה תחרש". ומתוך כך "ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו".

סכסוכים ועימותים בעולם הם על רכוש, קרקעות, נפט וכסף. כל אומה רוצה יותר לעצמה, ומנסה להגביר את כוחה הכלכלי, הפיזי והצבאי בשליטה על משאבים ואמצעים גדולים יותר. שלום המושג בין עמים הוא בעצם השלמה עם מאזן הכוחות לפחות בטווח הקרוב. מדינות נלחמות זו עם זו כאשר יש להם אינטרס חומרי בכך. אך כשעם ישראל מעורב במלחמה בארצו, אין זה סכסוך על שליטה בקרקעות וכסף. בכל מלחמה בין עם ישראל לאומות העולם חבויה גם נקודה פנימית רוחנית, מאבק נגד הקדושה שקיימת בעם ישראל ובארצו.

מזרח תיכון חדש, סחר חופשי, רווחה כלכלית וקשרים בינלאומיים, אלה פיתויים למי שחושב שהמלחמה היא על שטחים, שליטה וכו'. המלחמה האמיתית היא על ירושלים, על הר הבית, על מקום המקדש – בחלקו של מי יבנה בית המקדש.

זהו לב הסכסוך, והוא מרכזה של ארץ ישראל גם בהקשר זה. לא באנו לארץ כדי לפתור את בעיית הכלכלה והרווחה של ארץ ישראל. אנו יושבים כאן כי צווינו לישב בארץ. היכולת לעמוד ולנצח במלחמה זו היא בהכרה שירושלים והר הבית וכל ארץ ישראל כולה היא שלנו, של עם ישראל לדורותיו, אנו רוצים שבחלקנו יבנה המקדש.

"כוח מעשיו הנדי לעמו לתת להם נחלת גויים שאם יאמרו אומות העולם לסטים אתם... יאמרו להם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו....". כשהיינו בגלות הארץ לא היתה בשליטתנו ובריבונותנו ואף בירושלים בהר הבית אנו מנועים מלהתפלל, אך ברצונו החזירה לנו וכעת עם ישראל חוזר לארץ שהובטחה לו, ובעזרת ה' יחזור גם למקום שיבחר ה' ובחלקנו יבנה בית המקדש.

"הקלו המים" ב'

for for son

סכנת השטפונות החווירה, לכאורה, מול החדשות השחורות שהגיעו מן החזית...
* אך רק לכאורה. בחודש כסליו של אותה שנה חשו יהודי העיר, כי מידת הדין מתוחה עליהם במידה רבה. גשמי הברכה שהחלו לרדת ביום השלישי לחודש לא פסקו.
* הם ירדו מבלי הפוגות יומם ולילה, במשך עשרה ימים רצופים.

הוותיקים שבין תושבי העיר השקיפו לעבר הנהר בחרדה. הם ידעו כי הסכנה קרובה. מימיו של הנהר שזרמו בשצף קצף דמו בעיניהם יותר מכל ללבה רותחת העלולה להתפרץ בכל רגע.

"עלינו להתכונן לשיטפון", שחו יהודי בגדאד זה לזה. הדאגה היתה בעיקרה נחלתם של דלת העם. אשר התגוררו באזור הסיכון. דהיינו, בקרבת שפת הנהר, בבתים פשוטים ובלתי חסינים במיוחד... לאט אבל בטוח. הנהר הלך וגאה. ומפלס המים עלה לאט אבל בטוח. הזריזים שבין התושבים כבר ארזו את חפציהם המעטים. נטלו את ילדיהם ונסו על נפשם אל השכונות ששכנו באזורים הגבוהים יותר. אבל לרוב היהודים לא היה להיכן לברוח. ובכלל, הכיצד ניתן לעזוב את הבית עם ילדים קטנים תחת ארובות השמים הממטירות גשם וברד ללא הפוגה?

ואז, בליל י"ג כסליו ארע הדבר. בבת אחת עלו מי הנהר והציפו את כל המפלס התחתון של העיר בגדאד.

את אותו לילה לא שכחו זקני בגדאד עוד שנים רבות לאחר מכן. המים פרצו אל הבתים בנחשולים. מניסים את יושביהם המבוהלים לכל עבר. אבות ואמהות אחזו בילדיהם ויצאו אל העלטה הקפואה, מבוססים במים עד ברכיהם וגשמי זעף על ראשיהם.

במהומה האדירה נשכחו לא מעט פעוטות, ושוועת בכייתם עלתה לשמים. הורים חרדים שבו לחפש את ילדיהם, זקנים וחולים זעקו ממיטותיהם לעזרה, ואך בקושי הצליחו אלפי יהודי בגדאד לגשש את דרכם במים הבוציים, אל השכונות שבגובה העיר.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for for son" פתוח בימים: א – ה... פלא... 052-5079555

שמוח את שלי ואני אשמה את שלך
צרכי החג למען משפחות נצרכות

כמידי שנה לקראת החגים אנו מחלקים מצרכי מזון למשפחות נזקקות. פונים אנו אליכם תושבי חצור והסביבה, לחיות שותפים במצווה גדולה זאת ולהכניס את שמחת החג לבתים אלו. כל תרומה תתקבל בברכה. יתר רצון שכות המצוה תגן עליכם, ותזכו לכל מילי דמיטוב אמן.

מי שרוצה לתרום נא לפנות לפלפון... 050-5919251

מנויים: לקבלת העלון חניס במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

הלכות חרות

הלכות הנחת תבשיל על האש מערב שבת על מנת
שיתבשל בשבת (שהיה)
והלכות חימום תבשיל בשבת (חזרה)
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

כיסוי האש בשבת עצמה

לח. בכל האמור לעיל לענין היתר חימום תבשיל בשבת על גבי
אש מכוסה, מותר לכסות את האש בטס של מתכת אף בשבת
עצמה, על מנת להניח עליו את התבשיל באופנים שמותר
לחמום בשבת, ואף על פי שהמתכת מתחממת ביותר מחמת
האש.

העברת התבשיל למקום חם יותר

לט. תבשיל העומד בשבת על גבי פלאטה חשמלית או על גבי
אש מכוסה בטס של מתכת, ומונח במקום שאין החום גבוה,
ורוצה להעבירו למקום שהחום גבוה יותר, אם הוא תבשיל יבש
ומבושל כולו כל צרכו מותר לעשות כן בשבת. (ויזהר מאד שלא
לעשות כן אלא לאחר שידע בודאי שהתבשיל מבושל "כולו"
כל צרכו). ואם הוא תבשיל לח, למנהג הספרדים אין להקל בזה
אלא אם כן התבשיל חם כשיעור חום שהיד סולדת בו, (מלבד
שהוא מבושל כולו כל צרכו), ולמנהג האשכנזים יש להקל בזה
כל שהתבשיל אינו צונן לגמרי.

העברת התבשיל מאש שכבתה

מ. אם כבתה האש או הפלאטה שעליהם היה מונח התבשיל,
ורוצה להעביר התבשיל אל פלאטה אחרת או לאש מכוסה
אחרת, (או על גבי קדרה אחרת העומדת על האש), אם היה
התבשיל מבושל כולו כל צרכו והוא יבש, יש להקל. ואם הוא
תבשיל לח, למנהג הספרדים אין להקל בזה אלא אם כן
התבשיל עודנו חם כשיעור שהיד סולדת בו, ולמנהג האשכנזים
יש להקל בזה כל זמן שלא נצטנן התבשיל לגמרי.

ו. ישנם עוד הרבה פרטי דינים בענין חימום תבשיל בשבת, ובענין
שימוש במכשירים חשמליים לחימום תבשיל, כגון תנור חשמלי,
או סיר בישול חשמלי, או כיריים חשמליות, ונתבארו באורך
בס"ד בסימן שיח (סעיף קה והלאה).

"ויבדל אלוהים בין המים אשר מעל לרקיע ובין
המים אשר מתחת לרקיע"
באר רבינו הרמב"ם ז"ל, שאין הכוונה
להבדלה פיזית, שהרקיע חוצץ כביכול
בין המים שמעליו למים שמתחתיו.
אלא הכוונה כאן להבדלה מהותית,
כמו "ויבדל אלוהים בין האור ובין
החושך". כי המים הם סמל החסד
והחיים לעולם, ויש הבדל בין החסד
הגשמי שבבריאה, "אשר מתחת
לרקיע", לבין שורשי הנהגת החסד
"אשר מעל לרקיע".

"יהי מאורות ברקיע השמים"
המילה "מאורות" נכתבה בכתב חסר,
בלא ו' ומדוע?

אמר הגאון רבי מיימון בן עטר זצ"ל,
שהוא לרמז כי מאור השמש והירח
אינו מושלם. ואימתי יהיה מלא, לעתיד
לבוא. שנאמר "והיה אור הלבנה כאור
החמה, ואור החמה יהיה שבעתיים
כאור שבעת הימים, ביום חבוש ה' את
שבר עמו, ומחץ מכתו ירפא". ולא
ולפיכך נאמר גם "יהי מאורות", ולא
"יהיו מאורות". בלשון רבים, לרמז
שהמאורות הגדולים יזהירו רק לעתיד
לבוא.

"ויקרא את שמם אדם ביום הבראם"
רבינו עזריה פיז'ו זצ"ל כתב בסיפרו
"בינה לעיתים" רעיון נשגב בביאור
הפסוק: "זה ספר תולדות אדם. ביום
ברא אלוהים אדם - בדמות אלוהים
עשה אותו. זכר ונקבה בראם. ויברך
אותם. ויקרא את שמם אדם ביום
הבראם".

וביאר: אמת, שמתחילת ברייתו ניהון
האדם בצלם אלוהים. כלומר באפשרות
להתעלות, לגבהים רוחניים ולהשיג
השגות אלוהיות. ועם זאת מעלתם
צפונה וגנוזה בהם, ואינה ניכרת בפועל,
זהו פוטנציאל, אפשרות גלומה, בפועל
- "זכר ונקבה בראם", ככל בעלי החיים.
אימתי ראויים הם להקרא בשם
"אדם"? - "ויקרא שמם אדם, ביום
הבראם", כאשר הם "בוראים" כביכול
את עצמם, את אישיותם. כמו שאמרו
על הפסוק "ושמרתם את דברי הברית
ועשיתם אתם (אותם) - בכתב חסר) -
כאילו עשיתם את עצמכם".

התבליט המונח

כשנתמנה המגיד ממזריטש למלא מקומו של הבעש"ט, עסק מטבע הדברים גם במצוקותיהם הגשמיות של
המוני העם. הללו באו אליו בהמוניהם, זה בצרותיו וזה בבעיותיו, והוא העניק לכל אחד ואחת עצה וברכה.
יום אחד בא לבקריו ידיד-נעורים, שהכירו מימי קדם כגאון-עולם וכמי שהיה שקוע כל חייו בתורה ובעבודת-
ה'. ראה את ההמונים הצובאים על פתחו ושאלו: "מה לך כי ירדת לעסוק בעניינים גשמיים וארציים,
וכי לכך נועדת?"

השיבו המגיד: "קודם שברא הקב"ה את עולמו, היה יושב עם נשמות הצדיקים, והן נהנו מזיו השכינה. פתאום
החל הקב"ה לעסוק בבריאת העולם הזה הגשמי. שאלה נשמה אחת: למה מתחילים פתאום לעסוק בדברים
גשמיים?